

Inhoud

Er was eens...	9
De Tovertuin is weg	15
SuperWoezel	21
Later als je groot bent	27
BuurPip	33
Lichtje in de nacht	39
Ik zie, ik zie, wat jij niet ziet	45
Pipje-Nooit-Genoeg	51
Sterrensprongen	57

Er was eens...

Pff, wat een dag,' zucht Woezel. Hij hangt verveeld in zijn mand. Pip heeft al van alles voorgesteld: tikkertje, verstoppertje, knikkeren... Maar Woezel heeft nergens zin in. 'Wil je misschien lezen?' stelt Pip voor. 'Lezen is saai!' broemt Woezel. 'Zal ik jón dan voorlezen, Woezel?' Pip pakt een boek uit de speelgoedkist. 'Dit vind je misschien wel leuk...'. Pip slaat een bladzijde om en staart naar de letters. Ze kan nog niet zelf lezen, maar ze ziet wel een mooie tekening van een prinses en een toren. Pip gaat zelf een verhaal bedenken! 'Er was eens een prinses en ze woonde in een groot kasteel,' begint ze. Woezel kijkt geïnteresseerd op. 'En een draak?' vraagt hij. 'Nee, geen draak,' zegt Pip, 'want...'. 'Was er dan wel een boze wolf?' onderbreekt Woezel haar. 'En ridders?' Hij gaat rechtop zitten. 'In dit verhaal zitten geen ridders en wolven en zo, Woezel,' zegt Pip. 'En al helemaal geen draak.' Woezel moet haar niet steeds onderbreken! 'Er-was-in-dit-verhaal-eens-een-prinses-en-die-zat-in-de-toren-opgesloten,' zegt Pip vlug. 'Waarom?' vraagt Woezel. 'Het is superzeilig dat ze alleen is.' Pip houdt het boek voor Woezels neus. 'Omdat dat in het boek staat. In het boek staat een plaatje van een prinses. En ze is alleen. Kijk maar.'

Woezel steekt zijn tong uit. 'Pfff... Wat een stom verhaal. En ook al zo saai! Ik verveel me nu alweer.'

'Daar kan ik niks aan doen, Woezel,' zucht Pip. 'Zo is het verhaal in het boek. Ik verzin het niet, hoor.'

Pip bladert door het boek en kijkt naar de plaatjes. 'Kijk, de toren had allemaal scherpe struiken eromheen. En er waren prinses, maar die konden er niet bij om haar te redden.'

Oef, zelf een boek lezen is toch best moeilijk. 'En eh... ze probeerde met de vogels te praten,' gaat Pip aarzelend verder. 'Die probeerden haar van het dak te tillen... Maar ze waren niet sterk genoeg!'

Woezel gaapt.

Pip bladert verder. 'En... in de winter lag er sneeuw. Een dikke laag. Maar toch durfde ze niet te springen...'

'Hè, hè... Je springt toch niet zo naar beneden?' Woezel draait zich om in zijn mand. 'Het is zelig én saai, Pip.'

Pip slaat nog vlug een bladzijde om. 'O!' Ze kijkt met grote ogen naar het boek. 'Eh... het boek is op, Woezel. De blaadjes zijn kwijt...'

Woezel kijkt geschrokken op. 'Maar de prinses is nog steeds opgesloten!'

'Tja...' zegt Pip. 'Meer is er niet.'

'Maar we kunnen haar toch niet daar laten zitten? Iemand moet haar redden!' roept Woezel.

Hij springt op uit zijn mand en begint in de speelgoedkist te rommelen.

Even later haalt hij papier en potloden tevoorschijn.

'Kom, Pip!' zegt hij. 'We gaan de prinses helpen. Maak jij tekeningen?'

Pip tekent een toren. Haar tong steekt uit haar mond, zó hard doet ze haar best.

'De prinses ging eerst even heel veel taart eten...' bedenkt Woezel.

Vlug tekent Pip er een paar taarten bij.

'En ze had in de toren natuurlijk heel veel speelgoed...' gaat Woezel verder. 'Maar omdat ze ook wel eens met vriendjes wilde spelen, riep ze heel hard uit de toren.'

'Help! Wie komt er met me spelen?' doet Pip de prinses na.

'Eerst kwamen Woezel en Pip om te spelen,' verzint Woezel. 'Maar de toren was te hoog en er waren prikstruiken. Buurpoes en Molletje probeerden te helpen, maar ze konden er nog steeds niet bij.'

Eh... dus...'

